

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Pipini regnum. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

ensem, qui in Rothnacensi monasterio obiit. Ad eius quoque principis tempora verisimillimè refertur cædes S. Agilophi ex abbate Malmundarij, Coloniensis episcopi, quem Saxones martyrio coronarunt.

Claruerunt & alij: S. Siluinus episcopus Alciaci moritur apud Morinos, anno 515. Sanctus Hadulphus episcopus Cameraci residet, cuius pater fuisse fertur S. Ragnulfus martyr. S. Amalberga virgo in Belisia & Temseca claret, cui os brachij fregit Martellus, volens sibi eam in sponsam rapere: hæc annosa obiit circa annum septingentesimum septuagesimum secundum. Sanctus Erkenbodo episcopus Morinensis, & abbas ad S. Bertinum, obiit anno 734.

Sanctus Hubertus sanctissimus episcopus Leodiensis, moritur anno septingentesimo trigesimo quinto, cui succedit S. Floribertus. Sanctus Erminus, episcopus, & abbas Lobienfis, obiit eodem anno, cui succedit S. Theodulphus. Sanctus Badilo abbas Luthofanus Vizeliacum transtulit ossa S. Magdalena.

Pipini regnum.

C A P. XX.

Pipinus rex, tertius eo nomine Brabantia dux, & Antwerpiensis limitis Marchio, Carolo Martello, patri mortuo hæres succedit, anno septingentesimo quadragesimo primo, cum fratre Carolomanno. Hic anno quadragesimo sexto à Zacharia papa in monachum attonsus est. Pipinus verò anno septingentesimo quinquagesimo, submoto Childerico rege, postquã annis nouem regnasset, auctoritate Apostolica Zacharia pontificis,

ficis, & electione Francorum, à S. Bonifacio archiepiscopo, in regem vnctus est. Ingenti felicitate, ac gloria belli, domuit Saxones in Austra-
sia: hoc est, in Orientali Francia; Longobardos in Italia: Wandalos in Hispania; Aquitanos in Gallia. Obijt anno septingentesimo sexagesimo octauo.

Clarent circa hæc tempora Metis S. Godegrandus episcopus Pipini ex sorore nepos: qui ex S. Trudonis monasterio à Carolo ad aulam vocatus, insignem se clericorum præbuit aduocatum: eaque de causa. Metensi clero episcopus est electus. In Dononio, sancta Regina consanguinea Pipini, Aldebertus Comes Austrouandix, eius maritus, S. Ragenfredis abbatissa Dononienfis, eius filia: Latijs S. Hiltrudis virgo, quæ Hugonem Burgundionum principem sponsum in terris fugiens, à Theodorico Cameracensi episcopo sacrum velamen accepit. In Artesia sancta Bertha; iuxta Ariam, S. Itisberga, filia Pipini regis. In Campinia, sancta Oda virgo, Lyra, S. Gummarus. Truncinij Gerulphus martyr. Gandau Hildebertus martyr abbas Gandensis: qui anno septingentesimo quinquagesimo secundo, contra fautores Imperatoris Constantini Copronymi, non modò verbis, sed etiam sanguinis profusione, pium imaginum cultum confirmauit.

In Diciuenna apud Teneramondam S. Hilduardus episcopus: qui fidem constantissimè prædicauit, & tandem etiam Magriptium Ducem conuertit, à quo multis tormentis fuerat affectus.

In Frisia clarebat S. Bonifacius, qui cum annis tredecim Frisonum Francorumque gentem in fide catholica instruxisset, à Gregorio secundo

ad Germanorum conuersionem Moguntinæ ciuitati primus episcopus est designatus. Mortuo autem beatissimo Willibrordo, Moguntinæ successorem constituit sanctum Lullum, & ipse Traiectensem archiepiscopatum secundus suscepit. Cumque annis sedecim per Frisiam prædicasset, apud *Dockum* anno septingentesimo quinquagesimo quinto, ab infidelibus oppressus est, & martyrio redimitus, cum socijs, quos plures quàm quinquaginta in fidei prædicatione cooperatores habuit. E quibus vndecim tantùm, velut celebriores suis nominibus in historia exprimuntur, videlicet Eobanus episcopus: tres presbyteri, Wintrugius, Walterus, Adalherus: tres diaconi Stircbaldus, Hamuntius & Boso: quatuor monachi, Waccharus, Gunderharus, Willeherus & Adolphus.

De Caroli Magni Imperio Belgico.

C A P. XXI.

Sanctus Carolus magnus, Pipini filius, patri in Brabantia Ducatu & Francia regno succedit, anno septingentesimo sexagesimo octauo, compartito regno cum fratre Carolomanno. Et Carolus quidem Nouiomi, regiam accepit coronam: Carolomannus verò in vrbe Sueffonica.

Anno autem octingentesimo primo Leo tertius populi Romani scito, cleri que rogatu, dictum Carolum Pipini filium, Francorum & Longobardorum regem, ob egregia in Christianum nomen & Romanam sedem merita, Romanum Imperatorem primus appellauit, inunctumque consecrauit. Obijt anno octingentesimo decimo quarto.

Claruerunt sub eo S. Rumoldus archiepiscopus &